

O Mostaru

(Prevod dijela o Mostaru iz knjige E. Meignen - *Huit Jours en Bosnie*), 1897

Pod sivim tonovima široke ravnice vidimo Mostar, grad divljeg imena, prevedeno na francuski jednostavno znači "le pont" (most), banalno sjećanje na *Joinville* ili *Charenton*. To je Anditrij Rimljana, Vitriniza Slavena iz 15. stoljeća – ova imena oduvijek zbunjuju etimologe! Most ! To je veliko djelo muslimana, ključ Hercegovine, zastrašujući luk visok 80 stopa, bačen preko stjenovite gudure Narente. Sve je tursko i sa svojih četrdeset bijelih minareta kao ljudi koji stoje do nebesa, grad različit; s jedne strane moderni hoteli, a s druge strane austrijske vojarne, opstajući onakav kakav je bio u prošlosti, kada je služio kao glavni grad vojvodama sv. Save.

Ulice nemaju trotoara niti kuća na dva sprata; iznad oronulih kapija stoji prozor s demirima gdje su ženske odaje, u stvari odaja, jer iako poligamija nije zabranjena i ako postoji u mnogim preporukama poslanika (Muhameda) mnogi muslimani, radi ekonomičnosti i potrebe za mirom, čekaju Muhamedov raj da bi je praktikovali.

Nekoliko kilometara od Mostara, u podnožju visoke planine, izvori su Bune. Ako, nakon vrućeg ljetnog dana, imamo hrabrosti suočiti se s prašnjavim putem možemo obaviti dojmljiv izlet prema ovoj crnoj rupi koju čuvaju dva turbeta koje osvjetljavaju zadimljeni lampioni. Buna je ustvari rijeka Zalomka koja se gubi u Crnoj Gori i pojavljuje ovdje nakon što je prošla visoravan Dubrava.